

॥ गीता पढ़ें, चक्रये, जीवन में लायें ॥

गीता परिवार द्वारा श्रीमद्भगवद्गीता सुन्दर उच्चारण ने रूपों का अनुसार, विसर्ग मुरियु आधात पृथ्वीग सप्ताहमुगा, चरणानुसार विभజन, मुल संहितानुकरण उच्चारण.

श्रीमद्भगवद्गीता పన్నెండవ (12th) అధ్యాయము

భక్తియోగము

- లెర్న గీతా యాప్ : app.learngeeta.com
- నవీన పంజీకరణము : reg.learngeeta.com
- అభ్యాస సామగ్రి : practice.learngeeta.com
- వివేచనము వినండి : vivechan.learngeeta.com
- YouTube : youtube.com/c/GeetaPariwar
- Instagram : instagram.com/geetaparivar
- సాధకుల పోర్టల్ : online.learngeeta.com
- పుస్తక కోసాగేలు : store.learngeeta.com
- ప్రచార సామగ్రి : learngeeta.com/pracharak
- గీతానేవి అవ్యండి : sewa.learngeeta.com
- Facebook : facebook.com/geetaparivar
- Twitter : x.com/Learn_Geeta

వసుదేవసుతం(న్) దేవం(జ్), కంసచాణురమర్దనమ్।
దేవకై పరమానందం(జ్), కృష్ణం(వ్) వఽసే జగద్గురుమ్॥

ॐ

॥ श्रीपरमात्मने नमः

ఒం శ్రీపరమాత్మనే నమః

‘శ్రీ’ ని ‘శ్రీ+రీ’ అని పలుకవలెను [‘శ్రీ’ అని కాదు].

॥ श्रीमद्भगवद्गीता ॥

శ్రీమద్గవద్గీతా

‘శ్రీమద్వగవధీతా’ లో రెండు స్తోనములలో ఉన్న ‘ద్వ’ ని పొల్లు అష్టరము గాను, ‘గ’ ని పూర్వాక్షరముగాను ఉచ్చయిరించవలను.

अथ द्वादशोऽध्यायः

|| ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦ୍ୱାୟାଯଃ ||

‘ద్వాదశో(దీ)ధ్వాయః’ నందు ‘శో’ ని దీర్ఘ ఉచ్చారణ చేయవలెను,
[ఈ (అవగహన) ఉచ్చారణ ‘శు’ చేయాడు].

अर्जुन उवाच

एवं(म्) सततयुक्ता ये, भक्तास्त्वां(म्) पर्युपासते।
 ये चाप्यक्षरमव्यक्तं(न्), तेषां(ङ्) के योगवित्तमाः॥१॥

ಅರ್ಥನ ಉವಾಚ

‘అర్థన’ లో ‘న’ ని పూర్తిగా పలుకవలెను [పొల్లు కాదు].

ఏవం(ము) సతతయుక్తా యే, భక్తాన్పావం(ము) పర్యవోసతే
యే చాప్సుకరమవ్వుకం(ను), తేషాం(జ్ఞ) కే యోగవితమాః || 1 ||

‘ఏ’ అని చదవాలి[యేకాదు],

‘బ్ర(క్)క్షాన్ + త్వామ్’ అని ఉచ్చరించవలెను,

'పర్యవేసతే' లో 'ర' ని పొల్చుగా మరియు 'య' ని స్వప్నముగా ఉచ్చరించవలెను,

'చాప్ప)ప్యాక్సిక్సరమ్మ)ప్యాక్సిక్స్క్రన్' లో 'క్సి' రొముక్కు ఉంచారట (క్సి+పు) వలె చేయవలెను('చు' కాదు).

శ్రీభగవానువాच

మయ్యావేశయ మనో యే మాం(న్), నిత్యయుక్తా ఉపాసతే।
శ్రద్ధయా పరయోపేతా:(స్), తె మే యుక్తతమా మతా:॥2॥

శ్రీ భగవానువాచ

మయ్యావేశ్య మనో యే మాం(న్), నిత్యయుక్తా ఉపాసతే।
శ్రద్ధయా పరయోపేతా:(స్), తె మే యుక్తతమా మతా:॥2॥

'యే' అని పలకాలి [ఏ' కాదు],

'మతా: ని 'మతాహ' అని పలకాలి [మతహ' అని కాదు].

యే త్వక్షరమనిర్దేశయమ, అవ్యక్తం(మ) పర్యుపాసతే।

సర్వత్రగమచిన్యం(జ్) చ, క్షూటస్థమచలం(న్) ధ్వవమ्॥3॥

యే త్వక్షరమనిర్దేశ్యమ్, అవ్యక్తం(మ్) పర్యుపాసతే।

సర్వాత్మగమచిన్యం(జ్)చ, కూటస్థమచలం(న్) ధ్రువమ్॥3॥

'యే' అని పలకాలి [ఏ' కాదు], 'త్వాక్షరము' లో

'మ' ని హృద్యాగా ఉచ్చరించవలెను, ('మ' గా కాదు),

'సర్వాత్మత+గమచిన్యంజ్' చ' అని ఉచ్చరించవలెను,

'చిన్యంజ్' లో 'త' ని పొల్లుగా ఉచ్చరించవలెను,

'కూటస్థమచలన్' లో 'మ' ని హృద్యాగా ఉచ్చరించవలెను.

సమ్మియమ్యేద్రియగ్రామం(మ) సర్వత్ర సమబుద్ధయః।

తె ప్రాప్యువన్తి మామేవ, సర్వభూతహితే రతా:॥4॥

సన్నియమ్యేద్రియగ్రామం(మ్), సర్వాత్మ సమబుద్ధయః।

తే ప్రాప్యువన్తి మామేవ, సర్వభూతహితే రతా:॥4॥

'సన్నియ(మ్)మ్యేద్రియగ్రామం(మ్)' లో మూడు 'య' లని స్నాపుముగా

ఉచ్చరించవలెను, 'ప్రాప్యువన్తి' అని ఉచ్చరించవలెను,

'రతా: ని 'రతాహ' అని ఉచ్చరించవలెను.

('రతాహ' లేక 'రతహ' గా కాదు).

क्लेशोऽधिकतरस्तेषाम्, अव्यक्तासक्तचेतसाम्।
 अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं(न), देहवद्विरवाप्यते॥५॥

क్शेषोऽधिकतरस्तेषाम्,
 अव्यक्तचेतसाम्।

अव्यक्ता हौ गतिर्दुःखं(न), देहवद्विरवाप्यते॥५॥

‘क्शेषोऽधिकतर’ लौ· श्चै· न दीर్ఘमుగా उच్�रించవలను,
 ‘धिकतर’ लौ· धि· न प్రాస్పదముగా మరియు ‘త’ नి పూర్తిగా ఉచ్చరించవలను,
 ‘देहव(दी)द्विरवा(व)प्यते’ लौ· भी· नి ప్రాస్పదముగా మరియు ‘र’ ని పూర్తిగా ఉచ్చరించవలను.

ये तु सर्वाणि कर्मणि, मयि सन्ध्रस्य मत्पराः।
 अनन्येनैव योगेन, मां(न) ध्यायन्त उपासते॥६॥

यै तु सर्वाणि कर्मणि, मयि सन्ध्रयन्त एव मत्पराः।
 अनन्येनैव योगेन, मां(न) ध्यायन्त उपासते॥६॥

‘यै’ अనि పలకौలి [‘ప’ కాదు], ‘मयि’ लौ· यै· नి ప్రాస్పదముగా ఉచ్చరించవలను,
 ‘अन(न)न्यै+नैव’ అని ఉచ్చరించవలను.

तेषामहं(म) समुद्धर्ता, मृत्युसंसारसागरात्।
 भवामि नचिरात्पार्थ, मथ्यावेशितचेतसाम्॥७॥

तेषामहं(म) समुद्धर्ता, मृत्युसंसारसागरात्।
 भवामि नचिरात्पार्थ, मथ्यावेशितचेतसाम्॥७॥

‘समु(दी)द्धर्ता’ అని ఉచ్చరించవలను, ‘संసార’ ని ‘స(व)సార’ అని ఉచ్చరించవలను.
 मथ्येव मन आधत्त्व, मयि बुद्धिं(न) निवेशय।
 निवसिष्यसि मथ्येव, अत ऊर्ध्वं(न) न संशयः॥८॥

मर्यैव मन आधत्त्व, मयि बुद्धिं(न) निवेशय।
 निवसिष्यसि मर्यैव, अत ऊर्ध्वं(न) न संशयः॥८॥

‘आधत्त्व+नै’ అని ఉచ్చరించవలను [‘ఆదస్య’ అని కాదు],
 ‘निवसి(म)మృసి’ అని ఉచ్చరించవలను.

अथ चित्तं(म्) समाधातुं(न), न शक्नोषि मयि स्थिरम्।

अभ्यासयोगेन ततो, मामिच्छाप्तं(न) धनञ्जय ॥9 ॥

అందు చిత్తం(మ్) సమాధాతుం(న్), న శక్తోన్నమి మయి స్విరమ్|

|| అభ్యాసమోగేన తత్తో, మామిచాపుం(న్) ధనజ్ఞియ ||9 ||

‘శ(క్)క్రూషి’ అని ఉచ్చరించవలెను [‘షి’ కాదు],

‘మామి(చ్)చాప(ప్)పున్’ అని ఉచ్చరించవలెను.

॥ अभ्यासे ॥ प्यसमर्थोऽसि, ॥ मत्कर्मपरमो भव।

मदर्थमपि कर्माणि, कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि ॥१०॥

|| అభ్యాసింప్యసమర్పోని, || మత్కుర్మపరమో భవా

మదర్థమపి కర్మాణి, కుర్వన్నిధిమవాస్యసే ||10||

'ಅ(ಬ್)ಭಾಗಸೇ(ಪ್)ವ್ಯ' ಅನಿ ಉಚ್ಚರಿಂಚವತನು,

‘మ(త్త)త్సర్వ+పరమో’ అని ఉచ్చరించవలెను,

‘పరమో’ లో ‘ర’ ని పూర్తిగా ఉచ్చరించవలెను,

‘వాప్+స్వనీ’ అని ఉచ్చరించవలెను [‘వాప్యనీ’ అని కాదు].

अथैतदप्यशक्तोऽसि, कर्तुम् मद्योगमाश्रितः।
सर्वकर्मफलत्यागंन ततःख करु यतात्मवान् ॥11॥

ಅದೆತದಪ್ಪಣಿ ನೀ, ಕರುಂ(ಮ್) ಮದ್ದಗಮಾಳಿತ್ : |

సర్వకర్మపులత్తాగం(న్), తత్త్వః(త్వ) కురు యత్తాత్తవాన్ ||11||

‘ఆదేతదర్శివుశ్వక్రీకోని’ అని ఉచ్చారించవలెను.

'ಅದೆತ' ಅನಿಸುಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶ ಕೇಂದ್ರ ವಲಯ

‘ಅದೆತ್ತು’ ಲೇಕ ‘ಅದ್ದೇತ್ತ’ ಅನಿ ಕಾರ್ಯ]

'మ(ద్)ద్వగమ(శ్)శితః' అని ఉచ్చరించవలెను.

శ్రేయो హి జ్ఞానమభ్యాసాజ्, జ్ఞానాఙ్క్యానం(వు) విశిష్టయితె।

ధ్యానాత్కమఫలత్యాగః(స), త్యాగాచ్ఛాన్తిరన్తరమ్॥12॥

శ్రేయో హి జ్ఞానమభ్యాసాజ్, జ్ఞానాఙ్క్యానం(వు) విశిష్టయితె।

ధ్యానాత్కర్మపుఫలత్యాగః(స్న), త్యాగాచ్ఛాన్తిరన్తరమ్॥12॥

'జ్ఞాన+మ(బీ)భ్యాసాజ్' అని ఉచ్చారణ చేయవలెను,

'ధ్యానా(త్త)త్యాగర్మ' అని ఉచ్చారణ చేయవలెను,

'త్యాగా(చ్ఛ)చ్ఛా(న్న)న్తిర+న(న్న)స్తరమ్' లో 'ర' ని పూర్తిగా ఉచ్చారించవలెను.

అద్వైత సర్వభూతానాం(మ), మైత్రః(ఖ) కరుణ ఎవ చ।

నిర్మమో నిరహఙ్కారః(స), సమద్రంఖసుఖః క్షమీ॥13॥

అద్వైతాం సర్వభూతానాం(మ్), మైత్రః(ఖ్) కరుణ ఏవ చ।

నిర్మమో నిరహఙ్కారః(స్న), సమద్రంఖసుఖః క్షమీ॥13॥

'ఏవ' నందు 'ఏ' ని స్వప్త ఉచ్చారణ చేయవలెను ['యొ' అని కాదు],

'సమద్రంఖసుఖః' ని ఒకే పదము వలె ఉచ్చారించవలెను.

సంతృష్టః(స) సతతం(యు) యోగి, యతాత్మా దథనిశ్శయః।

మయ్యాప్రితమనోబుఢ్యిః(ర), యో మధ్యక్తః(స) స మే ప్రియః॥14॥

సన్ముష్టః(స్న) సతతం(యు) యోగి, యతాత్మా దథనిశ్శయః।

మయ్యాప్రితమనోబుఢ్యిః(ర్), యో మధ్యక్తః(స్న) స మే ప్రియః॥14॥

'మయ్యాప్రిత' లో 'ఏ' ని ప్రాస్య ఉచ్చారణ చేయవలెను,

['మయ్యాప్రిత' అని కాదు], 'మనోబు(దీ)ఢ్యిర్' అని ఉచ్చారించవలెను.

యస్మాత్మాద్విజతे లోకా, లోకాత్మాద్విజతे చ యః।

హర్షామర్షభయోద్వైగైః(ర), ముక్తా యః(స) స చ మే ప్రియః॥15॥

యన్నాన్నాన్నాద్వైజతే లోక్, లోకాన్నాన్నాద్వైజతే చ యః।

హర్షామర్షభయోద్వైగైః(ర్), ముక్తో యః(స్న) స చ మే ప్రియః॥15॥

'య(స్న)న్నాన్నాన్నా' అని ఉచ్చారణ చేయవలెను ['యన్నాన్నా' అని కాదు].

अनपेक्षः(श) शुचिर्दक्ष, उदासीनो गतव्यथः।

सर्वारभपरित्यागी, यो मृद्धक्तः(स) स मे प्रियः॥16॥

अनपेक्षः(कీ) शुचिर्दक्ष, कंदासीनो गतव्यधः।

सर्वारम्भपरित्यागी, यో मृद्धक्तः(సెన్) स मे प्रियः॥16॥

'शुचिर+दक्ष' अని ఉద్యరించవలను ('శుచిర' అని కాదు), 'గతవ्यधః' నందు

'వ्यधః' అని స్వప్తముగా ఉచ్చారణ చేయవలను ['వ్యధః' అని కాదు].

यो न हृष्टति न द्वैष्टि, न शोचति न काङ्क्षति।

शुभाशुभपरित्यागी, भक्तिमान्यः(स) स मे प्रियः॥17॥

यో न हृष्टम्यति न दैవफ्लై, न शोचति न काङ्क्षति।

शुभाशुभपरित्यागी, भక्तिमान्यः(సెన్) स मे प्रियः॥17॥

'शोचति' నందు, 'తి' ని ప్రాస్య ఉచ్చారణ చేయవలను,

'शुభాశుభ' లో 'రెండు' 'భ' మరియు 'శ' లను ప్రాస్యముగా ఉద్యరించవలను.

समः(श) शत्रौ च मित्रे च, तथा मानापमानयोः।

श्रीतोष्णासुखदुःखेषु, समः(स) सङ्खविवर्जितः॥18॥

समः(కీ) शत्रौ च मित्रे च, तथा मानापमानयोः।

श्रीतोष्णसుఖదుःఖేమ, समः(సెన్) सङ్ఖविवर्जितः॥18॥

'श्रीతोष्ण(ఎ)ష्ट' నందు, 'శ్ర' ని దీర్ఘ ఉచ్చారణ చేయవలను,

'मानाप+मानयोः' లో 'ప' ని పూర్తిగా ఉచ్చారించవలను.

तुल्यनिन्दास्तुतिमौनी, सन्तुष्टो येन केनचित्।

अनिकेतः(स) स्थिरमतिः(ర), भक्तिमान्से प्रियो नरः॥19॥

तुल्यनिन्दास्तुतिरौनీ, सन्तुष्टो येनकेनचित्।

अनिकेतः(సెన్) స్థిరमतिः(రీ), भక्तिमान్నै ప్రियో नరः॥19॥

'యేన' అని పలువలను ['ఏన' కాదు]

'స్థిర' అని పలువలను, ['స్థిర' అని కాదు].

యे तु धर्म्यामृतमिदं(यँ), यथोक्तं(म्) पर्युपासते।

श्रद्धधाना मत्परमा, भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः॥20॥

యేతు ధర్మామृతమిదం(యే), యద్భోక్తం(మ్) పర్యుపాసతే।

श्रद్ధద్ధానా మతపరమా, భక్తాస్తేఽతీవ మే ప్రియాః॥20॥

'యే' అని ఉచ్చరించవలెను ['ఏ' అని కాదు],

'భ(క్)క్రా(న్)స్తేతమప్రియాః' నందు 'తే' మరియు 'తీ' లని దీర్ఘముగా ఉచ్చరించవలెను.

ॐ తత్సదితి శ్రీమద్బగవద్గీతాసు ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం(యు) యోగశాస్త్రము

శ్రీకృష్ణాజునసంవాదే భక్తియోగో నామ ద్వాదశోఽథాయః॥

ఒం తత్సదితి శ్రీమద్బగవద్గీతాసు ఉపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం(యే)

యోగజాస్తే శ్రీకృష్ణార్పణసంవాదే భక్తియోగో నామ

ద్వాదశోఽథాయః॥

॥అం శ్రీకృష్ణార్పణస్తు॥

॥ ఒం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు ॥

స్తోయ 1 ఉచ్చారణ నియమావళి

ఉచ్చారణ సమయము ఒక మాత్ర కాలము)

- ప్రస్నస్వరము (ఉచ్చారణ సమయము రెండు మాత్రకాలములు)
- దీర్ఘస్వరము (ఉచ్చారణ సమయము రెండు మాత్రకాలములు)
- వర్ధియ వ్యంజనములు

(క వర్ధము) కంఠము ద్వారా ఉచ్చారణ

ఆ ఇ ఉ ఊ బు ఏ ప ఒ దో

(చ వర్ధము) దవడల (తాలు) సహాయముతో ఉచ్చారణ

చీ చ్ఛ జ్జ దీయ్ ఇం

(ట వర్ధము) మూర్ఖా సహాయముతో ఉచ్చారణ

టీ రీ డై ఢీ ణ్ణీ

(త వర్ధము) దంతములు సహాయముతో ఉచ్చారణ

తీ థ్రీ దీ థ్రీ నీ

(వ వర్ధము) పెదవుల సహాయముతో ఉచ్చారణ

వీ ఫ్యూ బీ భీ మ్యూ

అనునాసిక
వ్యంజనము

- అవర్ధియ వ్యంజనము

యీ రీ లీ వీ

ఉంప్యై

క్షీ వీ నీ హీ

- అనుస్వారము (వర్ధము తరువాత వచ్చునున్నా)

ఎం (సంశయ, అహంకారములు లాంటివి)

- విసర్ధ (వర్ధము తరువాత వచ్చురెండు బీందువులు)

ఎః (పురుషాలు, దుఃఖాలు, మైత్రులు మొదలైనవి)

- సంయుక్త వర్ధము (బకటి కంటె ఎక్కువ వర్ధములతో ఏర్పడిన వర్ధము)

ఉదా:- ధ్రీ=దీ+ధు, ప్రీ=పీ+రు, స్నీ=సీ+ను, ర్యు=రీ+యు, క్షీ=కీ+షు, క్షౌ=కీ+తీ+యూ

- అనుస్వార(ఎం) ఉచ్చారణ నియమము

- అనుస్వారము తరువాత వర్ధియ వ్యంజనము పచ్చినట్టయితే, ఆ వర్ధము యొక్క అనునాసిక ఉచ్చారణ చేయవలెను

- అవర్ధియ వ్యంజనములు యీ, వీ, లీ పచ్చినట్టయితే వరుసగా అనునాసిక యీ, వీ, లీ ఉచ్చారణ చేయవలెను

- మిగిలిన అన్యాంశులు వర్ధము మధ్యానహస్తా సానునాసిక 'వీ' లాగా, మరియు వర్ధము చివరన వస్తే అనునాసిక 'మీ' లాగా, అనుస్వార ఉచ్చారణ చేయవలెను.

- విసర్ధ ఉచ్చారణ నియమము విసర్ధ ఉచ్చారణ పూర్వాపర వర్ధముల సందర్భానుసారంగా హ, ఫీ, వీ, నీ, రీ లాగా ఉండును

- ఆఫూత (III) ఉచ్చారణ నియమము సంయుక్త వర్ధపు పూర్వాపర వర్ధము మీద ఆఫూత (కాస్తు ఒత్తు పలకడము) ప్రయోగము చేయాలి. ఆఫూత చిహ్నము (III) ప్రత్యేక అవసరమయిన వర్ధము మీద ఇప్పబడినది.

యోగీశం(మ్యు) సచ్చిదానందం(వ్యు), హాసుదేవం(వ్యు) ప్రజాప్రియమ్ |
ధర్మసంస్థాపకం(వ్యు) వీరం(జీ), కర్పుషం(వ్యు) వస్తే జగద్ధరుమ్ ||

© GEETA PARIWAR

గితా పరిపార్చి సాహిత్యమును అన్య ఏ సంస్కృత ద్వారా తెలుగు ప్రాంతములో వైనా ఏపిధముగా వైనా ఉపయోగించుటకు/పచురించుటకు పూర్వాన్నము ప్రియము అవసరము అనుమతి కొరకు పూర్తి ప్రయోజన సహాతముగా మాకు consent@learngeeta.com కు ఈమెయిల్ చేయండి.